

Stadsparken del 6

Stadsparksvallen

En idrottsarena var något som man tidigt hade planer på, eftersom parken tillkom för att erbjuda natur och nöje. Redan på en tidig karta 1897 ser man på den plats där i dag Stadsparksvallen ligger en "Lekplats". Den var orienterad som dagens Stadsparksvallen i öst-västlig riktning. Där fick barn spela boll, krocket och andra enkla lekar. Material tillhandahölls av Stadsparksstyrelsen.

Redan 1901 var det dock dags att ta i anspråk en idrottsplats enligt vissa källor. Om man skall tro kartor från 1903 och 1906 är det dock fortfarande en "Lekplats", men det är uppfört en enklare byggnad som benämns "Idrottspaviljong. På ett vykort (bild 1) som är avsänt 1906 står det "Idrottsplatsen".

Bild 1

Här ligger den nära höjden vid Bäckaby kyrka och parallellt med detta berg d v s i nord-sydlig riktning. Dock vet vi att 1902 avhölls det som kom att kallas första svenska mästerskapen i fri idrott på denna plats 1902 och det bör vara på denna plan. Se bild 2.

Bild 2

Planen kommer så småningom att vridas och ligga med ena kortsidan mot infartsvägen till Stadsparken. År 1927 uppförs en portal som huvudentré från sagda gata. Bild 3

Bild 3

Ytterligare utbyggnad sker, det tillkommer en läktare under tak utmed den södra långsidan och 1927 sker stora ombyggnationer. I samband med detta börjar namnet Stadsparksvallen att förekomma och detta förkortas i dagligt tal till "Vallen".

Visst minns vi alla ståplatsläktaren mot Bäckaby och tidtagaruret och resultattavlan. Bild 4 och 5

Bild 4

Bild 5

Själv minns jag självklart alla de matcher som man avnjutit och förtvivlats över på Vallen. Men mest minns jag en förmatch till J-Södra mot Elfsborg, det var seriefinal och vi pojkar i "Förstalaget" skulle spela just då. Det var 13 000 åskådare, alla hade väl inte kommit när vi började men när vi slutade så var det packat. Det är den största publik jag spelat inför. Till yttermera visshet fick jag en framträdande roll. Laget vi spelade mot var en liten Stockholmsklubb, namnet har jag förträngt men de hade passande nog gult och svart liksom Elfsborg så den stora publiken trodde att det var Elfsborg vi mötte. I halvlek stod det noll-noll. Då sade vår lagledare att eftersom detta var sista matchen för oss som pojklagsspelare så skulle vi i andra halvlek byta kedja mot försvar. Så

Lennart Lindberg blev hastigt förflyttad från vänsterback till högerytter. Och så, vid en hörna lyckades jag peta in bollen i mål. Ett oförglömligt minne.

Ett annat minne, dock inte av fotbollskaraktär men ändå med fotbollsanknytning är från 1952. En viss Snoddas Nordgren kördes runt i Sverige av sin promotor Torsten Adenby och Adenby tog intäkterna och Snoddas fick ta restskatten. I en paus i en fotbollsmatch med J-Södra uppträdde Snoddas, stående mitt på plan, med en mikrofon som de dragit ut en sladd till från läktaren. Vad han sjöng?? Flottarekärlek, naturligtvis, och vi alla trallade Hadderinan, haddera när vi gick hem.

Källor.

Magnus Widell från lite olika alster han framställt.